

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta, per dos céntims.

QUATRE TROMPADES

A N'ES PUBLICH. (*)

Alabat sia Deu.

Noltros som noltros, y alerta á mosques!

No sabem de res, y per axò volem parlar de tot. *Sic vos non robis—Solis et artis opus.* Axò es: es nostro periódich es famella y surt á tirá barra, á ses arenes de sa Preusa, per des-illustrar al públich toxarrut de sa nostra illa. Si señó, des-illustrar, que vol dí ferli veure lo blanch blanch, y lo negre negre: menarló per ser dresseres de la veritat, valdement estigan embarrassades de peñals y de batzès, y dirli lo que fassi al cas, com dos y dos son quatre.

Som ignorants, es ver; empero encara no mos ha passat p'es cap essé Retgidós.

Que en política som d'escampadissa, es ver; empero volam amunt, y may hem fet la barca, ni mos han dat giña.

Que mos ferán la guerra..... Si son sabís y la mos fan amb llealtat, los rendirém bandera; pero, si son com noltros en quant á ignorancia..... que tirin per cantar, y ja hu aclarirem.

No hem forjat programa; no feym oferiments, no cercam empleos, no demanam indulgencia; volem gaudi de santa llibertat per fé un peu de bé, ja que en s'usa tanta d'endimaniada que no més fa mal.

Y axí quedam, *lector amigo*; si acás no entens es mallorquí, dorm descansat: que axò será señal que no escriu per tú.

LA REDACCIÓ DE L'IGNORANCIA.

SA BARRINA

DE SA DIPUTACIÓ.

Deu está enmagatzemada que se roveya, porque ets Ajuntaments des po-

(*) Entenguemmós: *trompades d'orga.*

bles pareix que no volen barriná; y *foris!*

Quant se vá resoldre comprarla, ja sospitarem tot lo qu'ha succehit. Aquí, á Mallorca, no hasta es generós oferiment d'una Corporació provincial per desxondí es pobles morts de set; sería necessari en mitx de cada plassa de ses viles posarhi un grifó que ratjás de nit y dia a roy seguit, y que no costás mes pena ni trabay que arrambarhi ses gèrres; axí podria ser que los giñassen; pero axò de enfondí amb una barrina, qu'han d'aná á Ciutat á cercarla, y si la rompen l'han de fé compondre... tira, tira; ell fins á l'hora present, gracias á Deu no hi ha cap batle que no tenga sinia, y li té mes conte pegarhi quatre rodades, y en pich que n'hi haurá per ell, que fassin tant ets altres. Y, ja es de rahó!

Be es veritat que n'hi ha hagut qualcuns qu'han fet escurá es pous públichs y han tret vint carretades de concert, y llot, y tests, y ossos d'animal; y que qualcun altre, ple de bon desitx, ha ensiquiat sa font que li era mes avinent; pero, no en sabém cap que, desconfiant de sa seua eyma y propasantse tenir aygo á bastament per abeurá es poble, haja cridat abans de tot un facultatiu especial en la materia per ferli estudiá, conforme es necessari, aquesta necessitat y sa manera de satisfèrta.

Y á propósit, cols. Ara preguntarém. Abans de comanar una barrina de cent metros, y es seus ormetjos, ¿quí va ser que replegá noticias referents á ses mil proves fetes á Mallorca, per afiná aygos ascendents? ¿Quina fondari tenian es forats fets en barrina, y quins terrés trobaren, y á quin nivell están ses aygos ascendents, á *Son Inglada*, á sa *Casa blanca*, su devant *Sant Llatze*, dins es *torrent de Son Bordils á Manacor*, á ses estacions d'*Inca*, s'*Empalme* y *Sineu* y á altres bandes abont s'han fet provatures arribant á ne's xexanta metros baix de terra? ¿Qui va ser que se arriscá per dins ses mines des *barranch* de *Sóller*, de *Binisalem*, y de *Lloseta* y de *Buñola*, per doná fé de sa variedat de capes de terreñs, y de ses condicions

geològiques especials de sa nostra illa; ¿Quines probabilitats tenian d'obtenir bon resultat amb una barrina de cent metros, si es vé que desitjaven (no dich res) obrir pous artesians? Podria ser que tot axò s'hagués estudiá en concien- cia, com corresponia; pero, están tan avesats á veure travelá, que, la veritat, comprá aquexa barrina esperant que aquí, á Mallorca, havia de fé es miracles que fé un verduch en mans de Moysès; mos sembla travelada.

Ydó! y es diaris y revistadós d'aquesta capital se féren llengos sobre sa materia, y qui mes qui manco, parlaren d'aygos fins anarhi calats y tot; quant un (angelet) va proposá qu'era hora de dexá á nòrri sa font de la Vila porque eran mes segús y abundosos es pous artesians.

Y axí tenim l'assunto; y sa barrina jau, y es pous s'axugan, y ses cisternes ja están axutes, y es manantials s'estrenyen, y es niguls passan de llís, y es bestia se mor, y es carretés tragan botes de cinch quarts enfora.

Bo es fé rogatives p'es qui tenen fé en la Providencia; pero Deu diu: aydet y t'aydaré.

Ja'n tornarém parlar.

UN TROBADÓ D'AYGOS.

SA FESTA DE SANT JUAN.

CANSÓ.

Ja tenen missa
Tots els confrères,
Y es bou ja tenen
Pe s'estufat.

Es sòl s'en puja,
¡Bona diada!
Per fé sa festa
De Sant Juán.

A cá es clavari,
Una enramada
De canyes verdes,
Hem de posá;
Y passant llista
De casa, en casa,

Partirem cocas
P' es manjá blanch.

Desplegau bé ses banderes
Que avuy no hi haurá festés;
Encendrem ses creus de Malta
Pues son creus de cavallés.

Escampau arreu sa murta,
Que fá bó en mitx des carrés,
Y tres tires de cadires
Y penjau els reverbés.

Mentres sa música
Tòch, sa vetlada,
Dins els bellsveures
Des cadafal;

Com unes tórteres
Ses jovensanes
Cercaran ximplés
Enamorats.

Ben enlestides
Y enmidonades,
Se dirán elles
Fent *xip y xip*;

Que anit passada,
En punt de dotze,
Cercavan faves
Devall es llit.

Que matineres,
A sa sortida
D' es sòl se creyen
Veure 'l fé bots;
Y avuy mitx-dia,
Per sebre coses,
N' han feta fusa
D' un tros de plom.

Y els fadrins curros
De la marina,
Menjant vellanes
A té qui té,
A ses fadrines
Que se passetjen,
Entre sempentes,
Darán clavells.

Perque es crits d' *horxata fresca!*
Y es *tum, tum* d' es tamborinos
Sembla una gresca
De mil borinos.

Y entre tant que ván y venen
Fabiòls y xeremies
¡Quin goig que tenen
Mares y fies!

En Jan y na Jana
Enmitx d' un portal,
Demunt dués botes
A brasset están;
Ella vá estufada
Amb un bon ventay,
Y ell dret á la dreta
Fuma un puro llarch.

Que ni dins sa Gerraria,
Ni en es Puig, ni á l' Arraval,
Fan ses festes tan llüides
Com la feym á Sant Juán.

Pujarém dalt l' abre
Es raöl ja es alt;
Farém teresetes
A dos cadafals;
Encendrem rodelles
Artificials,
Llavó tal vegada
Pararém un ball.

Que ni dins sa Gerraria,
Ni en es Puig ni á l' Arraval,
Fan ses festes tan llüides
Com la feym á Sant Juán.

—Y á sa plassa de sa Llónja
Han de corre dins un sach;
Y fent bots, *tuch, tuch, tuch, tach,*
¡Ja 'n mourán de bogiòts!

¿No es vé, al-lots?

¿No es vé, al-lots?

—Si, si, si!

Y qui primé arriba,
Se menja es coní.

—Y á s' esquena d' una pella,
Aferrats amb enclitá,
Decapvespre hem de posá
Dèu ó dotze moneòts;

P' els al-lots!

P' els al-lots!

—Si, si, si!

Y sols amb ses barres
S' en han de vení.

—Y are qu' hem partit ses coques
Y estam llests d' apareyá,
Per l' any qui vé hem de nombrá
Els sobreposats á vots.

Ala al-lots!

Ala al-lots!

—Si, si, si!

Ara, ara tot d' una
Podém anarhí.

—Mestre Pere es un sant homo
Que no fá mal á ningú;

—Que l' nombram?

—Que tróbas tú?

—Mestre Pere, vos feys ú.

—No, no, no; no 'stich per res,

—Si que ho es, ja ho es, ja ho es!

—Cosí en Tèm, tengau bon dia;
Vos seriau d' els millós,

—Que l' nombrám?

—Que trobau vos?

—Cosí en Tèm vos fareu dos.

—No, no, no; no 'stich per res.

—Si que ho es, ja ho es, ja ho es!

—Don Ignaci, per clavari,
Mos hauria de servi.

—Que hi trobau?

—Que m' deys á mí?

—Don Ignaci. Diga sí.

—No, no, no; no 'stich per res.

—Si que ho es, ja ho es, ja ho es!

B. F.

FLESTOMIES.

Parlá be no costa res.

El segon no jurarás.

Y si no pensam en so primé, ¿qué li hem de formatjá á n' es segon?

Ja estam tan avesats á sentirne de flestomies, que ningú hey *fa alto*.

Mal parlam per vici; y en pich que un homo se deté un poch devant es qui no tracta en confiansa, ja passa per prudent.

Pero, per lo demás, tots som de casa

y li amollám. Fa mes homo del dia axó de malehí y vomitá paraules inmorals.

Y, entenguemnos: no son es carre-tés y gent de *casta basa* es qui més empran aquest diccionari. Ja es sa *gent decent* é instruida sa qu' ha passat de- vant als infladós des *Matadero*.

No hi ha hora del dia, ni carré, ni casa, ni placeta, ni barca, ni hostel ahont no sentin tot seguit, seguit, es repertori clásich de *gotes y misses, llamps y pussés, pèstes y viletés, tions y parrals*, y moltes altres herbes que dexan mes cohitja qu' un manat d' orti-gues.

Ell sempre han flestomat; si, ja hu sabem, pero may tant com ara.

Noltros hem vist pares que se dever-tian fent pronúciá á sos infants petits mots grollés y espressions escandaloses.

¡Aquí ja hem arribat amb *enseñansa!*

¿Y que té d' estrany que aquests ber-gantells de deü y de quinze anys mos xordin emprant locucions y verbs pas-sius qu' escorxan ses oreyes de tothom que té un centim de vergonya?

¿Y que té d' estrany que dins es cotxos des ferro-carril, dins es passetjos y per hont se vuya, es *pollos*, (*ruchs* ab leviteta), sempre seguit mesclin en ses converses es termes y ses paraules mes obscenes y lascivse, si ningú se cuyda de posarlos morral, ni s' escandalisan ses señores, que fan com qui no hu sent, y encara se pagan de rebrerlos conversa?

No hi deu haver cap poble fora de Mallorca ahont es cinisme de paraules sia tan estés y manifest com entre nol-tros.

Y que no mos diguen qu' axó no es un mal grave, sino una costum de poca trascendencia. Qui té á sa seua boca tantes veus indignes d' un ser racional no por tenir gayre net y adosat lo des seu cor. Qui té en es pensament idées deshonestes y se val des dó de la parau-la per escamparles arreu, arreu, no pot obra conforme á sa moral que diu: *¡Des-graciat d' aquell per qui vendrá s' es-cándol!*

S' ignorancia es molta; pero sa do-lentía sobrepuja, y ningú se creu res-ponsable de s' increment qu' ha prés es mal parlar á dins ca-nostra.

Una mare vetla y se fa tot uys perque ses seus fives no s' asseguin ó s' acostin á part ahont se soyarian es vestit... ¿Y perque comportan que s' arrambin á tants de llochs ahont, no més sentint parlar, aplegan taques que no les s' en dú una bugada?

Un municipal pot fé pagá una mul-ta á una criada que buyda es cossiòl des fems per sa finestra; pero no pot dí res quant sent ses flestomies qu' amollan á veus altes ets at-lots pussés, en públich, embrutant s' ignocencia de tantes cria-tures de poch anys que no s' poden escusá de sentirles.

Sa policia urbana ni cap autoridat té

dret, á n' es pareixe, per evitá un mal que mos afronta y envilex.

Aquells que creguin que noltros judicam en forma escajerada, podrán llegí un' obra que treu tots es reconts á sa nostra illa (escrita per má mestre), y sobre flestomíes, mos vé á di, paraules textuales: «*que ets homos tenim es genitals á dins sa boca.*»

· · · · ·
Axò no es flestomia, pero tot vá á un munt.

Y no hu corretjirem, perque sa malcriadesa y sa despreocupació ha posat relum y s' es ensenyorida, lo mateix que gram dins un mayol abandonat.

Pero axò no vol dí que *noltros ignorants* no deguem clama y protestá contra aquesta mal entesa llibertat y desenfreiment.

Es qui tenen més culpa y s' embruten més, son es que 's poble tracta de *señós*, pues tot mal exemple que vé de part d' amunt, produheix molt més fatal efecte.

Pares y mares, señós y majorals y mestres y mestreses: tots quants teniu ó fiys ó dependents, mirau com conversau devant tots ells, perque ja se sap que es tests semblan á ses olles; y que en veure es criat poden pensa qui es l' amo.

S' asunto qu' hem tractat no interessa á un, ni á una clase sola; interessa a tots es mallorquins honrats, qualsevols que sien ses idées y creencies, perque *es asunto de moral y de vergoña pública.*

Y bastará, per vuy, de aquesta tetgla.

MOSSEN LLUCH.

¡JA ES DE RAHÓ!

Gloses, sobre costums del dia, dictades per un porrerench de la vila de Porreres.

Avuy que tothom fa gloses,
Venç á dirvos quatre coses
Que á qualcú atañen de prop:
Venç á dirvos lo que hi trob
En que sia porrerench.
Si m' esplich un poch brossench,
Mirau que no som lletrut.
Poríau havé segut,
Y escoltaüme una estoneta,
Que de certs punts sé la neta,
Y venç per contarvoshó:
¡Ja 's de rahó!

Jo coneix una fadrina
Que sa cara s' enfarina
Y du es cap tot ple de grins,
Que somia deü fadrins,
Que no té réndes ni béns,
Y de feyna no 'n vol gens.
N' hi ha esplet ¡y gros! d' aquestes
Que revoltan pe' ses festes
Com qui vetla á un parañ.
¡Ja ha d' essé capcirigañ
Qui li gos posá s' amó:
¡Ja 's de rahó!

Mestre Pere antañ passat
En sos vots 'náva ulsurat
Y á tothom feya espatleta
Pensant viure esquena dreta;
Pero ja ha perdut es fums
Desque hi torna havé consums:
Té dos fiys en es servici;
Altra volta ha pres s' ofici;
Y en parlarli de partits,
Diu que tots son malehits
Y que com més va, pitjó!
¡Ja 's de rahó!

Mirau aquell trapacé
Qui feya tant de papé
Com En Palou á sa Pobla;
Pero ha après partida dobla
Y sab trescá bé ses giñes
De per Cort y ses Copiñes:
Fa rotlet; tothom el sent
Que parla des *tres per cent*
Y es *plasso* qu' está á la crema;
Y diu amb aquest sistema
Que li va de lo milló:
¡Ja 's de rahó!

Cada dilluns, En Pep Gil
S' en va amb so ferro-carril
A n' es Pont d' Inca á fé vega,
Y á la mal' hora s' entrega
Cansat y mort de jugá.
Y veureu que lendemá
Es fé feyna li vé tort
Perque está encara més mort.
Pero sa fam l' alsa en pes,
Y el pobre, com no es marques,
S' ha d' espasá es mal humó:
¡Ja 's de rahó!

Un *camiser* catalá
Tot enfurismat está
Amb uns *investigadors*
Que, sords á n' es seus clamors,
Contribució li aumentáren
Y cap rahó s' escoltáren.
Ara, sa malicia el fon;
Tot' hora *es casa amb el mon*,
Y diu qu' en aná á cobrá,
Ja no li podrán trobá
Ni pell per escorxarló:
¡Ja 's de rahó!

Y jo, abans arreconat
Dins un poble malanat,
Que no feya gens de vasa,
Ara som dextat sa casa
Y, mudantine per aquí,
Vuy ferme glosadó fi.
Y si un altre vol fé igual
Se porá curá es seu mal
No empatxantse de partits,
Fugint des lletra-ferits,
Per res del mon passant ansia,
Y fentse de L' IGNORANCIA
Accionista ó redactó:
¡Ja 's de rahó!

F. Y O.

XEREMIADES.

¿Qu' hey ha de nou, deys? ¡Psé!...
poca cosa.

Si anássem á veure qu' hey ha *de*
rey, ja tendríam per tayá de sa péssa; no

més en retreure sa *netedat* de ses placeres y carnicés; ses batalles *pedreres* d' atlots vayvés que parexen borts, segons s' esment que los ténen son pare y sa mare; ses clavegueres *aromátiques*, ets empedrats, ses escapades des cassadó, ses llamentacions de la pagesia *amb aquest malviatge de temps que no vol ploure*, sa carestia des queviures, y altres herbes: vos dich que n' hi hauria per fé es cuch de s' oreya malalt á n' es sords y tot.

Pero d' axò y d' altres *veyures* ja 'n parlarém amb més espay.

Anem á lo novell.

—
Ja som en mitx des ball, vol dí, que ja comensam a suá.

No, y som de parer que mos espera un estiu que no hey haurá res que dí, sobre tot per part den Bartola, de ses cigales y de l' amo des banys de sa Portella.

Es cafeteros d' hivern girarán fuya; arreconarán es *¡calent!* y ireginarán per tots es reconts sa bomba de *qui-la-béu*.

Ja 'n parlarém des berenás á ran de ma, y de ses festes de carré, y de sa *fira* des Born, es vespres, ara que ja hi sona musica,

¡Bé mos 'nirá! sobre tot si es projectes des nostro Ajuntament van en popa. Diuen que sí, que hi anirán; pero jo, la veritat, m' estimaria més que *fessen aygo*.

—
¿Aygo has dit?

¿Y aquell sabi francés, aquell abat, aquell *profeta del Messias*, que deyan si vendria á cercá fonts y pous, sabeu si s' es posat en camí, ó si es arribat!

Bono, direu qu' ara ja no l' hem mes-té, amb so pou que tenim á sa Reconada.

No, y diuen que d' aygo n' hi ha ferm; sino que per treurela, just hey falta sa *manxa*. Y bé, callau, ja n' hi durán una: el mon no es fet amb un dia.

¡Vaja uns apuros! per axó están? Que hi posen una sinia, y *arri fumat*. Cadufos, ja 'n tenim de fets abastament; y lo qu' es per rodarhi, no tengueu pò: encare n' hi haurá que s' oferirán *de balde gratis per no res*, sols que no més sia per no romandre en sech.

—
Diu que dimars qui vé tendrém festa de carré lluida, per S. Juan. (En aquest fuy retreym unes gloses que 'n parlan.)

Llástima que no estiga ja tomat de tot es corté de sa Llonja; que su 'llá hi quedaria una plassa per plantarhi *l' abre* y armarhi un ball de boleros que no 't dich res.

A la fi, n' hem arribat á fé una d' acertada. Ets ossos d' aquell bon Mestre Guiem Sagrera, allá hont son, encara tremolarán d' alegría, Sa Llonja ferá un

estirament, y esclamará: «Ja era hora: dexaume fé un alé llarch, que m'acubava, amb aquest veynat *profidiós* y mal carat.»

Parlan de si mos vendrá una compaña de comedia catalana, que donará funcions en es Circo, aquests mesos d'estiu.

N'estam contents, més que si hagüessen duyt *sarsuela*, com se deya.

Y's diu també que si arriba á vení, poria essé que's representás qualque comedia d'autor mallorquí. Ell que'u vésem, va dí es cego.

Jo no 'u crech; pero m'han assegurat per cosa certá que demá, ó passat demá lo més llarch, alguns *retgidós* faran fé una crida á n'En Moll, que dirá axí:

Qualsevol sia
Qu' haja trobat
Un *Concejal* esbarrat
Que hi falta á s' Ajuntament,
Per més señes, president
De Comissió;
Fassa es favó de durló
O d'avisá,
Perque estam farts de cercá
Y no 'l trobam;
Y si fos es qui cercam;
Ben aviat
Totduna que 'l tornem veure,
Fins que rebent podrá heure
Aygo fresca y esponjat
Aquell qui l'haurá trobat.

Ben fet: ¿hey ha res més?... Ah! si. Es *Museo Balear*, que diuen si ressucitará. En bon' hora!

Sabem qu' hey ha mallorquins que anyoran prou qualque cuento den Frates, den Penya y den Aguiló, articles de costums den Pau de la Pau, y entre y entre, quatre gloses des nostros poëtes.

Lo que voldriam es qu'aquest *Museo* fés una revivaya sencera de tot y que no anás tan *ronsero* com solia.

Es probable que manetjat, com será, per mans joves, duga més delit, y es fassa fugí sa véssa.

¿Y sa *Biblioteca Balear*? Ja sabeu de que parl', voltros que teniu bona memoria.

Nasqué, mos doná un *Géminis* saborós, mos fé entrá en gana, y de llavó ensá,... espera qui espera.

¡Vaja, vaja, á fé via; que si nó, s'ase ja s'haura mort de riayes, y com á bons mallorquins mos haurán de florí ses oreyes amb sa cansoneta de *tortugues, cranchs, y caragols, y pasta d'ensaymades*.

PERE MATEU.

COVERBOS.

Dos señós d'edat, casi jays, se passetjan prenguent la fresca per baix de sa murada. Com estan cansats, s'asseuen á un pedrís, y conversan á mitja veu:

—Ydó sí, (diu un d'ells), á mi amb sa *cotonera*, m'ha anat molt bé: he pogut arreglarhi es meus assuntets, de manera que n'he romás sempre molt satisfet.

—Lo que som jo, (diu s'altre,) sempre he estat partidari de *ses vidrieres*; n'he tengudes y en tench varies, y may m'en he penedit; y en sebrermen algunes, ja m'avisaréu. Estich dispost á gastarmhi unes quantes unsotes.

—¿Y amb aquesta *farinera* qu'ara fa poch s'es donada á conexe, que fariau? ¿Trobau si li hem de demaná de noves? ¿Mos tractara bé, pensau?

Passan dos joves qui senten sa conversa, y un d'ells s'esclama:

—¡Vet aquets dos jays! pareix qu'encara se devertexen: el mon se torba á pegarlos betcollada; já tal hora porros! ¡que tal devian esse com eran joves! qu'ara y tot.....

—¡Ca, homo! no sies mal pensat. No es que sian *llibertinos*.....

—¿Idó?.....

—Son accionistes de varies sociedades mercantils, y parlan des seus negocis.

—Ja 'u vetx. Pero qualsevol que los hagués sentits.....

—Vat' aquí ses coses del mon.

* *

—Sí, fieta, (deya una beata molt doctora á una veynada seua,) ses tres festes qu'á mi m'agradan més entre totes ses del any, son sa *Conversació* de Sant Pau, sa *Desfiguració* del Señor, y sa *Desesperació* de Sant Miquel.

* *

—Es diari diu: que si troban cap homo gat, p'es carrés, el s'en duhen, dins un carretó, á jèure á n'es Caputxins. Y llavó diu: qu'han debaxat es dret de portes á n'es ví.....

—Idó digués que, en lloch d'un carretó, podran armá wagons, per treginá comesos.

—Ca, *hombre!* Es tavernés no debaxarán es préu. ¡Bona la farian!

* *

Aquí á Mallorca, per agudeses, no hey ha com es sallerichs, per més que digan.

No va tirá mala pedrada aquell qui los batiá amb so nom de *andalusos mallorquins*.

Un de per allá, s'en venia una vega da cap á Ciutat, amb se'ase ben carregat de pomes y taronjes. Pujant pe ses voltes des coll de Solle, s'animalet no poria pús, y feya poca via. El *Sen Tumer*,

que frissava d'arribá á Ciutat, y que no tenia ses entrañes més compassives del mon, li ventava cada verdancada que feya arrufá ses anques á n'es pobre arriet.

Amb axó se topá amb un altre solle-rich, que no poguent sufrí aquell pegá despiadat, el reconveni diguent:

—¡No li pegueu tant á s' animal! ¿Ke nu veys ke fa lu ke pot?

Aquell se girá tot serio, y amb una nova garrotada á s'ase, diu:

—¿Ke sou parent seu, ke vetx ke 'l defensau?

—¡No, pel-la vera creu! (replicá s'altre:) pero. ¡la veritat!... nu m'agrada veure desavenguda gent tot una.

* *

DOCTOR IN ABSENTIA.—Mr. Mortidefaim está encarregat de expedir títols de sabiduría á qualsevol que pag es drets que corresponen segons es grau que vulga obtenir. Axó es un monopoli en favor de l'estranger.

L'IGNORANCIA, desitjosa de fer un bé á n'ets estudiants que no estudian y á n'es qui han olvidat lo que estudiaren, s'ofereix á expedir *gratis* es títol d'*Ignorant en Ciències, Arts y Lletres*, á tot mallorquí que provi sa seua incapacitat devant es públich. Aquells á ne qui convenga, podran dirigirse á *Ses Enramades*, devora *es Corral del Rey* y presentar ses sollicituts.

GASPATXOS TELEGRÁFICHS.

Ara li fan es mánech.

ADVERTENCIES.

1.ª Aquest periódich *no se ven* á ningú absolutament, y valga per avis. Lo més que fa, amb obsèqui des públich ignorant, es baratá es números amb pessas de *cinch céntims* de pesseta.

2.ª Si hi ha qualque *ignorant* que vulga comunicarnos *es seus errors*, en assuntos d'interés comú ó fi, pot enviá, bax de plech clos, sos trabays al *President de la Societat de l'Ignorancia*. (Té tractament d'*Ignorantísim Señor*.) En so ben entés que dits trabays sian Cathólichs, no résin de política, ni tractin asuntos personals.

3.ª Sa col-lecció de números que surtin, formarà una plagueta ó talvegada tom; y qui vulga obtenirlo despues, li costará des pebre; per axó convé guardá els ecsemplars.

21 JUNY DE 1879.

Estampa den Pere J. Gelabert.